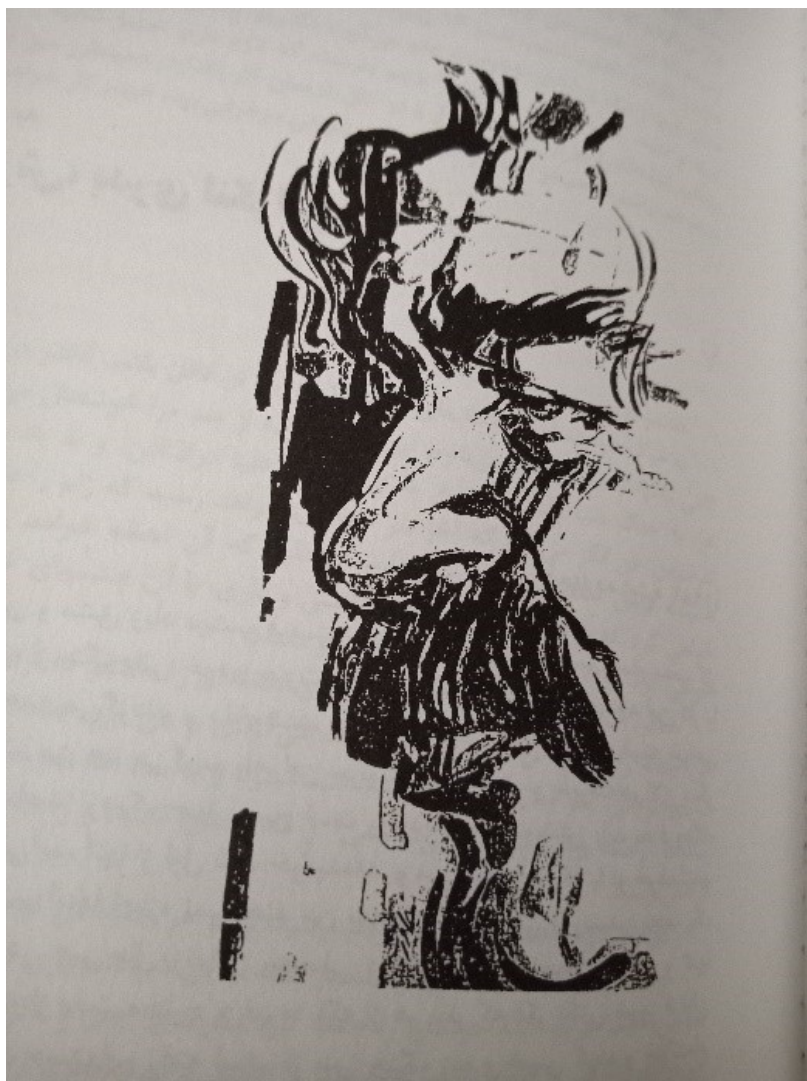

بر مزار ساعدی در پاریس

سالگرد درگذشت غلامحسین ساعدی

غلامحسین ساعدی

۱۳۱۴-۱۳۶۴ / ۱۹۳۶-۱۹۸۵

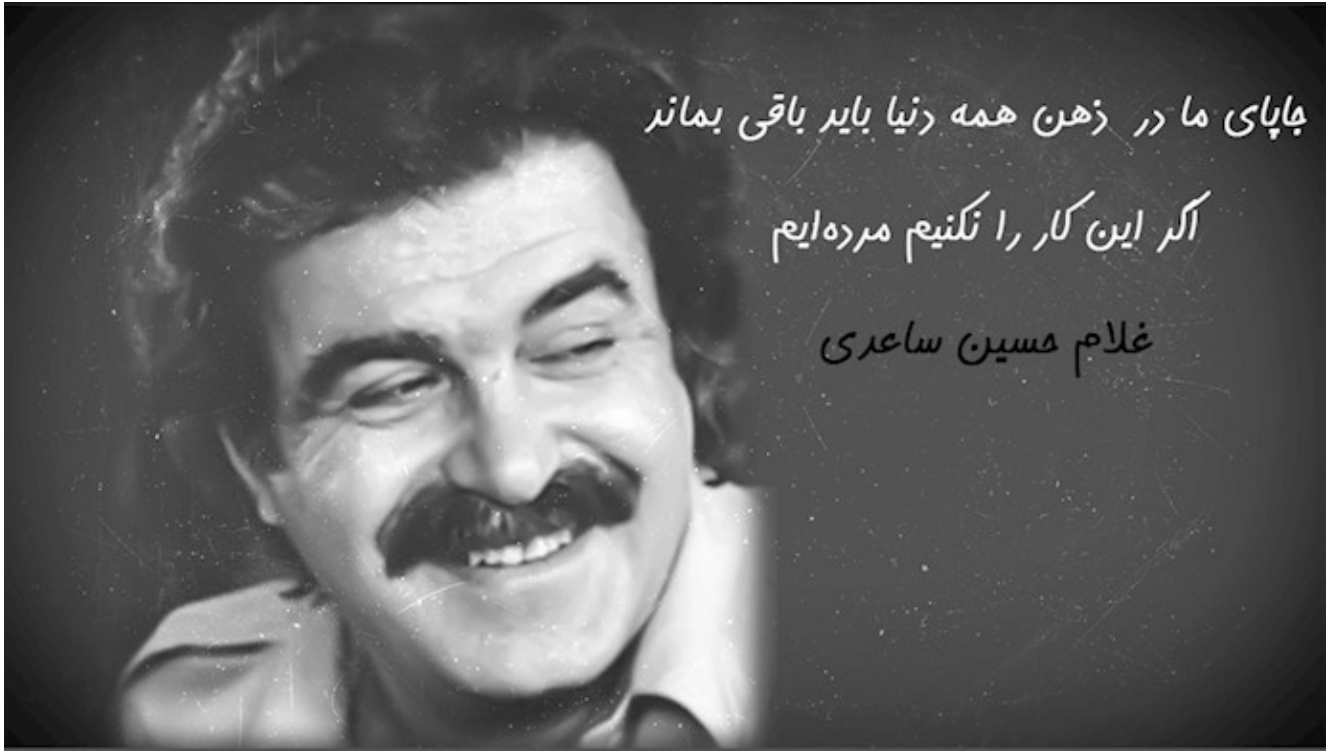
پناهندگی سیاسی کسی است که چهره به چهره، رو به رو، در برابر حکومت مسلط ایستاده بود و اگر بیرون آمده، از ترس جان نبوده است. او با همان فکر مبارزه و با سلاح اندیشه خویشتن ترک خاک و دیار کرده است... پناهندگی سیاسی نیست اش این است که با جلادان حاکم بر وطنش تا نفس آخر بجنگد و حاضر نیست از

پای بیفتد. به لقمه نانی بسنده می کند، ناله سر نمی دهد و شکوه نمی کند. مدام در تلاش است که دیوار جهنم آخوندها را بشکند و به خانه برگردد. - غ.س.

امسال بسی پیش از آغاز آذرماه، که سالگرد درگذشت غلامحسین ساعدی را به همراه می آورد، جوانان و نوجوانان میهن ما در جنبشی شکوهمند شعار □□□□□□□□□□ را در سراسر جهان طنین افکن کردند و دیوارهای قلعه تعصب و تزویر و خودکامگی را به لرزه درآوردند.

با فرا رسیدن سی و هفتمین سالگرد درگذشت این نویسنده بزرگ ایران معاصر که با آرمانهای نهفته در همین شعار بود که زیست و آثار ماندگاری آفرید و دریغ، بسی زود از میان ما رفت، روز شنبه پنجم آذر / بیست و ششم نوامبر در ساعت ۱۱ صبح بر مزار او در پاریس (قطعه ۸۵، گورستان پر لاشز) گرد هم می‌آییم و یاد بیدارش را گرامی می‌داریم.

خانواده و دوستان

جاپای ما در ذهن همه دنیا باید باقی بماند

اگر این کار را نکنیم مرده ایم

غلام حسین ساعدی